

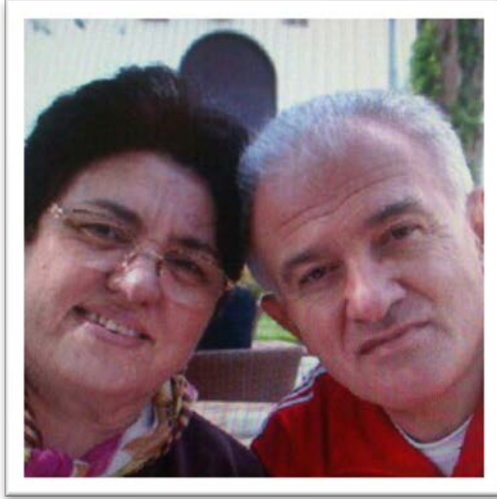
ÜYELERİMİZİ TANIYALIM

Hasan YÜCESAN

Emekli Emniyet Genel Müdür Yardımcısı

- **Kendinizi Tanıtır Mısınız:** 03.05.1945 Beşikdüzü doğumluyum. İlk ve Ortaokul Ondokuzmayıs/Beşikdüzü’de okudum. Ayşe Yücesan’la evliyim. İkişi Polis Akademisi, biri Kara Harp Okulu Mezunu, Pilot, diğeri Doktor, Radyoloji Uzman, 4 oğlum var. Ankara ve Samsun’da yaşıyorum.

- **Polis Koleji ve Akademisi Mezuniyeti:** 1964 Polis Kolej, 1967 Polis Akademisi Mezunuyum. TODAİE Kamu Uzmanlığı Sertifikası sahibi.

- **Nerelerde Çalıştınız:**

-Konya Yunak-Akşehir İlçe Emniyet Amirliği, Kaymakam Vekâleti, Komiser Yardımcısı(1967-1971)

-Ankara Toplum Zabıtası, Baş Komiser(1971-1975)

- Kahraman Maraş-Elbistan Emniyet Amirliği, Kaymakam Vekilliği(1975-1978)

- Mersin Emniyet Müdürlüğü Şube Müdürü-Müdür Yardımcısı (1978-1979)

- Adana Cevat Yurdakul Polis Okulu Müdürlüğü (1979)

- Malatya İl Emniyet Müdürlüğü (1979-1980)

- Giresun İl Emniyet Müdürlüğü(1980-1983)

- Ağrı İl Emniyet Müdürlüğü(1984)

- Edirne İl Emniyet Müdürlüğü(1984-1989)
- Kayseri İl Emniyet Müdürlüğü(1989-1991)
- Eskişehir İl Emniyet Müdürlüğü(1991-1992)
- Emniyet Genel Müdür Yardımcısı-(1992-1993)
- Polis Akademi Başkanlığı (1993-1999)
- İzmir İl Emniyet Müdürlüğü(1999-2001)
- Ankara İl Emniyet Müdürlüğü(2001-2002)
- APK Daire Başkanlığı, Uzmanlığı (2002-2005)
- Türkiye Emekli Emniyet Müdürleri Derneği Genel Başkanlığı (2002-2012)

Kırk sekiz sene on bir ay Yüce Türk Milleti'ne yurdun her köşesinde şerefle hizmet etmiş, dört evladını da milletin hizmetine sunarak, babalarının yolunda hizmet vermelerini sağlamanın mutluluğu içinde, her türlü terörle ve diğer suçlarla ailece mücadele etmenin sonrasında devletimin koruması altında ömrümü tamamlamaya çalışıyorum.

Çocuklarım gibi, ülkemin her köşesinde halen hizmet etmekte olan Polis Akademisi mezunlarının halka sağlıklı hizmet etmelerini, cumhuriyetin değerlerini ve Atatürk'ün ilkelerini yaşattıklarını bizzat görerek öğretmen olmanın da ayrı bir mutluluğunu yaşamaktayım.

Birçok ilde Emekli Emniyet Müdürleri Derneği'nin şubelerini açarak emekli emniyet müdürlerimizi bir araya toplamanın mutluluğu içersindeyim.

Halen bu görevi devrettiğim emekli emniyet müdürü arkadaşlarımla başlattığımız çalışmalarını daha da ileriye götürdüklerini görmemün mutluluğu içindeyim.

Tüm arkadaşlarıma sağlıklı, uzun ömürler dilerim.

• Meslek Anısı:

Seydi Battal ve Kuduz Mevlüt Anısı

Yıl 1967, büyük ideallerle komiser yardımcısı rütbesini takdık. Konya iline tayinim çıktı. Ara tatilde nişanlanıp Konya ili Emniyet Müdürlüğüne giderek emniyet müdürlüğü makamına uğrayarak kendim emniyet müdürüne takdim ettim. Esas duruşta karşısında dururken makamın sağ tarafında bulunan bir haritayla, krokiyi işaret ederek "Seni Yunak'a verdim. Göster bakalım yerini." dedi. Yunak'ın krokide merkezde bir karakol ismi olduğunu zannederek şehir merkezinde Yunak'ı ararken meslekte ilk fırçayı yedik. "Sen coğrafya okumadın mı?" diye azar işittik. Yunak, Polatlı ilçesinin güneyinde, Konya'nın en uzak ilçesiydi. "Git Personel Şube'den evrakını versinler, İlçe Kaymakamı binayı hazırlamış, tefriş etmiş, yedi tane de polis memuru tayin ettik. Git açılışını yap ." dedi. Ben göreve başlama mutluluğu içinde, Personel Şube Müdürünün makamına uğradım, şube müdürlüğüne bakan bir başkomiser, tayinimin Yunak ilçesine çıkmasına üzülmeye vah vahlar içerisinde bana

“Orada yeni karakol kuruluyor, bunları orada bulamazsın.” diyerek bir gelen- giden evrak defteri, bir top kâğıt ve Yunak ilçesine tayin edildiğime dair valilik onaylı bir evrak verdi.

Garajlara gittim. Yunak’a direk otobüs olmadığın, Akşehir’e kadar Afyon otobüsü ile ,oradan da Yunak’a gidebileceğim söylendi. Uzun ve yorucu bir otobüs yolculuğundan sonra akşam saat 18.30’da Akşehir’e vardım. Yunak’a ertesi gün, dolmuş olmadığını söylediler. Otelde kalmak üzere garajdan ayrılırken çıkış kapısında bir kamyonun muavininin “Yunak, Yunak !” diye bağırması üzerine kamyonla giderim diye şoför mahallinin kapısını tuttum, şoförün “Hemşerim burası karılara aittir.” Sözü ile arka tarafına kamyon kasasına geçmem ikaz edildi. Kamyon kasasının insanlarla dolu olduğu gördüm, muavinin de yardımıyla kasaya bindim. Tarım işçisi zannettiğim bu insanlara selam verdim, kim olduğum sordular, Yunak’a yeni atanan komiser olduğumu söyledim. Personeldeki başkomiserin acınası vah vahlarına benzeyen bir acıma duygusu ile içlerinden biri “Allah seni Seydi Battal ve Kuduz Mevlüt’ten korusun”.diyerek, birbirleriyle Kürtçe konuşmaya başladılar. Sonrasında benimle kimse konuşmadı. Yunak’a kadar 60 kilometre asfalt olmayan stabilize yolda toz duman içinde, 110 amperlik elektrikle aydınlanan, 2200 nüfuslu, 3 kiremit çatıdan başka bütün binaların toprak örme ve kerpiç damlı olduğu bir köye indim. Kamyonun kasasından inip üzerimdeki tozları silkelerken yanıma 55-60 yaşlarında nur yüzlü bir vatandaş yaklaşıyor” Beyim, hoş geldin. Ben Mevlüt. “dedi. Mevlüt Amcanın bu sıcak ilgisine teşekkür ettim. Bir otel olup olmadığını sordum.”Beyim, otel yoktur, yalnız Melek’in Hanı vardır.”dedi. Beraberce hana geldik. Kapıyı açar açmaz örümcek ağına yakalanmış gibi bir pire hücumuna uğradım, yüzümden pireleri silkelerken kendimi dışarı zor attım. Mevlüt Amcaya polis karakolu nerede dedim? Beyim Polis karakolu yoktur” dedi. Yeni açılış olacağı için bilemeyeceğini düşünüp kaymakamın evini sordum. Beraberce Kaymakam beyin evine gittik. Kaymakam Beyin yakını olduğunu sandığım şahıs kapıyı açtı. Hayırlı akşamlar dileklerle Kaymakam Beyle görüşmek istediğimi söyledim. Kendisinin Kaymakam olduğunu söyledi, yeni açılacak ilçe emniyet için geldiğimi söyleyerek, karakolun yerini sordum. Kaymakam Bey büyük bir sevinç ve çığlıkla, çocuklarını da çağırarak “Komiserimiz gelmiş, komiserimiz gelmiş.” Diyerek beni ve beraberimdeki Mevlüt Beyi içeri aldı. Muhterem eşleri ve hoş geldin nidalarıyla bana sarılan çocuklarıyla misafir odalarına oturduk. Bir Kaymakamın ilçesine İlçe Emniyet Komiserliğinin kurulmasını bir başarı ve mutluluk çığlıklarıyla kutlaması bende büyük bir hayranlık ve saygı uyandırdı. Karakolun yerini sordum. Karakolun henüz yapılmadığını, ertesi gün göreceğimiz bazı yer ve binalara yapmamızın daha uygun olacağını düşündüğünü ifade etti. Otel olmadığı için kalabileceğim bir yer olup olmadığını sordum. Eski kaymakamlık binasının Jandarmaya devredildiğini, kaymakamlığın kiralık bir yere taşındığını, Jandarmanın misafirhanesinin olabileceğini söyledi. Jandarmaya gitmek üzere Mevlüt Efendiyle birlikte ayrıldık. Jandarmaya gittiğimde, hiç de müsait olmayan bir oda gördüm, sabaha kadar nöbetçi askerlerle muhabbet ettikten sonra bir lokantada çay içmek istediğimi söyledim. Lokanta yoktu. Ekmek Akşehir’den geliyordu, merdiven altı yerde bir köfteci, çorbacı vardı, başka bir yer yoktu. Askerin karavansından sabah kahvaltısını yapıp kaymakamlık makamına gittim. Aynı katta Cumhuriyet Savcılığı ve Hâkimlik, Yazı İşleri ve küçük bir duruşma salonu vardı.

Kaymakam Bey beni Belediye Başkanı ve eşraftan birkaç kişiyle tanıştırdı, çatısı ve duvarları dökülmüş, kapısı ve bacası olmayan bir yeri göstererek “burayı Emniyet Komiserliği hizmet binası yapabiliriz”, dedi .Emirdağ’dan bir usta çağırıldı oranın bina haline getirilmesi önerildi. Başka da elle tutulur bir yer olmadığı için Karadenizli olmanın verdiği, gerektiğinde

usta olma öngörüsüyle orayı kabul ettik. Kaymaklığın buraya ilgili tefriş ve ihtiyaçları için herhangi bir ödeneği yoktu. Konya'da bir para gönderilmemişti. Zamanın İçişleri Bakanı, saygı ve minnetle andığım, rahmetli Faruk Sükan'dan o devirde partililerin içinde olan ve beni karşılayıp kaymakam Beye de götürülen ve Ankara'ya giderek buraya Polis Karakolu yapılmasını isteyen Mevlüt Amca'nın bu girişiciliğin, kamyondaki vatandaşların "kuduzluk" olarak değerlendirdiğini öğrendim. Kaymakam Bey yanımızdaki eşrafın bir kısmıyla elimizde kâğıt torbayla karakolun yapılması için vatandaşlardan yardım talep edildi. Vatandaşlar yüklü miktarda para toplandı, Jandarmanın emrimdeki dört gece bekçisi emrime verildi, 15 gün içerisinde bizatihi amelelik yaparak metruk binayı üç oda bir mutfak ve nezaret olacak şekilde tamamladık. Her türlü tefriş yapıldı. Birisi yaşlı altısı yeni ortaokul mezunu polis memurlarının gelmesiyle karakolu açılışa hazırladık. Bu süre zarfında tayini çıkan bir personelin kaldığı evi tutarak ikametimi oraya aldım.

Kuduz Mevlüt'ü anladıktan sonra kamyonunda söylenen Seyit Battal'ı araştırdım. Kaymakam lojmanları yakınlarında işiz, alkolik çakısıyla milleti tehdit ederek 2,5 lira para haraç isteyen pejmürde bir kişi olduğu nu öğrendim. Kendisini Belediye Başkanın da yardımıyla başta alkolden arındırarak, yaşamını düzene koyduk. Belediye Başkanı bu çalışmamızı "Yücesan Vakfından, sana yardım yaptık" diyerek kendi yardım ve benim sosyal yardımı teşhir etti. Açılıştan 15-20 gün sonra mülkiye müfettişi tarafından denetlenmeye tabi tutulduk. Yaptığım seferberlik planının toplanma bölgesi Akşehir toplanma bölgesi olduğu gerekçesiyle ve karakol için İstanbul'da yaptırdığım Emniyet Komiserlik Mühür beratının örneğini Konya ve Ankara'ya göndermediğim için eleştirildim. Mülkiye Müfettişi ile muhatap olduğumda gözüm yaşararak emeğimi anlatırken beni kucaklayıp teskin ettiğini, birçok eski karakollarda bile bulunmayan bilgi ve belgelerin kısa sürede hazırlanıp karakolun açılışında bulunmasının büyük bir takdirle karşıladı bunun gururu ile görevime devam ettim. Henüz 35 günlük Komiserken tayini çıkan kaymakam, vekâletini bana bıraktı. Mevlüt Amcayla birlikte köy yolları birliğini kurduk, kamyon ve dozer temin ettik. Belediye Başkanımızın adlandırdığı YÜCESAN VAKFI o yöredeki yarıma muhtaç insanlara ulaştığı gibi, 43 sene 11 aylık fiili meslek hayatımda bu vakıf her ilde ve her yerde aynı amaçlar için çalışmıştır.

Yunak ilçe Emniyet Komiserliğinden ve Kaymakamlık vekâletinden edinmiş olduğum tecrübe ve hırs meslek hayatımın hep önderi olmuştur. **Başarılı bir eğitim öğretimde, başarılı okul yıllarında Nil'in uzunluğu ile Mississippi'nin debisini öğreten eğitim öğretim sistemimizin bana Anadolu'mun şehirlerini, köylerini, nüfus yapılarını, ekonomik yapılarını, yer altı zenginliklerini, enerji kaynaklarını, her türlü imkân ve imkânsızlıklarını öğretmeyerek beni hizmete hazırlamadığını üzüntüyle müşahede ettim.** Ve bu tespitimi memuriyet hayatımda her yerde anlatarak Atarürk'ün çizdiği hizmet ve vatandaşlık anlayışının eğitim sistemine yansıtılmadığını gördüm. Halka hizmet etmenin Hakk'a hizmet olduğunu ve aziz Türk Milletinin yüce bir millet olduğunu, çağlaşması için her türlü hizmeti hak ettiğini benliğime ve yetiştirdiği gerek Adana Polis Okulu Müdürlüğümde, gerek Polis Akademisi Başkanlığımda ve gerekse dört oğlumun yetişmesinde kendilerini bu bilgilerle donattım.

Bu mutlulukla Ata'sının yolunda hizmet etmenin gururunu paylaşıyorum.